

Більше всього на світі я не люблю бидла і гопоти. Можливо, від того, що живу в специфічному регіоні, де цього контингенту надто багато і просто не помічати його не виходить. Я готовий вислухати і зрозуміти людину будь-яких поглядів, але тільки не гопника. Гопник - не людина. Це худоба, яка розуміє тільки мову сили, тому взаємодія з гопниками може бути тільки одне - тиснути.

Події навколо харківського парку привертають мене не стільки самим фактом знищення дерев - ну кого в наш час цим здивуєш? Вирубка йде, мабуть, у кожному місті, та й взагалі людство любило знищувати ліси протягом усього свого існування. Харківські заворушення примітні іншим - там править бал бидло. Скотоподібні людські особини, для яких немає поняття жалю, розуміння, діалогу, переговорів. Господар сказав "фас" - значить, потрібно виконувати. Плювати, як. Дурі багато. Розум і почуття чужі бикам, у них є інстинкти.

У будь-якому конфлікті є переможені і переможці - від цього нікуди не дітися. Проте, коли перемагають людськими методами - одне це. А коли з хліва просто випускають худобу, щоб він топтав беззахисних городян - це зовсім інше. Бидлу не можна потурати, тому що тоді воно відчує владу і вже не заспокоїться. Бидло потрібно бити по рогах, інакше воно вб'є все людське, що є в цій державі.

У Харкові народу України була відкрито оголошена війна. І поки народ не зрозуміє, хто для нього ворог, перемоги не буде. Українці не діляться на западенців і східняків. Вони діляться на людей і гопників. Може, хоч тепер харків'яни зрозуміють, що головні їхні вороги не попивають каву у львівських кафеетеріях, а живуть поруч з ними, в їх власному місті.

Харківська думка